

סיפורה האישי של מלכה חגג, שהסעירה את הארץ כולה כאשר איימה לרצוח את בת בעלה וידידתו. מלכה מאשימה את הרב שלמה גורן בטרגדיה שלה

האקדמית

ש יחת-מלפון בבוקר היום השישי בשבוע שעבר חצצה את גורלה של מלכה חגג. מלכה התקשרה מבית-הספר היסודי רח"ב בעכו, שם היא משמשת כמזכירת המנהל, אל פרקליטה. היא ביקרה לידע אם כבר הגיעו לידיו תוצאות המישפט המתנהל בינה לבין בעלה, בבית-הדין הרבני העליון. תשובתו של הפרקליט הסעירה את רוחה. ללא שהיות פנתה מלכה אל תיקו של המנהל, שלא היה באותה עת במישרד. היא ידעה את אשר חיפשה. בעבר גילה לה המנהל, כי הוא נושא בתוך תיקו אקדה, וביקש ממנה להשיג עליו בעת העדרו. בקור רוח שלמה מלכה את האקדה והכריזה ניסה אותו לתקוה. שניות אחדות לאחר מכן כבר היתה בדרכה לרמת-גן, אל הדירה שבה מתגוררים בעלה ואהובתו. משהגיעה, החלה הדרמה שלא הסתיימה אלא כעבור שמונה שעות.

בעלה, אלברט חגג, היא הודיעה על כוונתו תיה לאהובתו של אלברט, שולמית וייסנד ברג ולידידתה ששהתה יחד עימה בדירה.

תחת איומי אקדה גירשה את הידידה, ושלחה את שולמית להזעיק את אלברט, על-מנת שתוכל להרגו. כבת-ערובה השירה בידה את התינוקת. בת 19 החורגים, של אלברט ושולמית. שולמית יצאה אחוזת אימה מהדירה, והזעיקה את המישרת. תוך דקות אחדות הגיע למקום כוח מישרתי גדול. הבית, שברחוב תרע"ד 10, הוקף, והחל משא-ומתן מתמשך בין מלכה והשוטרים. במשך שעות עמדה מלכה על מירפסת הקומה השלישית, והכריזה קבל עם ועדה, כי היא נחושה בדעתה להרוג את בעלה. כל אותה עת היתה התינוקת בדירה. מאז מצי הפסיכולוג המישרתי, צבי ירון, להרגיע את רוחה של מלכה עלו בתוהו. היא עמדה על דרישתה כי בעלה יעלה לדירה, כדי שתוכל לחסלו. מלבדו לא הסכימה להניח לאיש להיכנס. הדרמה הסתיימה רק לאחר שאנשי היחידה המיוחדת ללוחמה בטרור פרצו לדירה והשתלטו על המתבצרת. השוטרים לא היו כלל כדורים.

כך זה התחיל

מלכה ואלברט חגג ביום נישואיהם, לפני 21 שנים. חייהם היו מאושרים עד אחרי הולדתו של בנם הבכור, שלמה. כאשר הרתה מלכה בשנית, התעוררו ביניהם חילוקי-דעות לגבי המשך ההריון. מאז לא פסקו המריבות וההאשמות ההדדיות, שגלשו גם לתחום מיס אחרים. מלכה ואלברט חיים כיום בנפרד, אך הם עדיין נשואים.

דכי אליהו. בפסקי-דין קבעו הרבנים כי דירתם המשותפת של מלכה ואלברט חגג, תוערך כתפוסה על-ידי הבעל, והאשה תקבל רק שווי מחציתה כתפוסה. פי-רושו של פסק-דין זה הוא כי מלכה תקבל רק שישית מערך הדירה, וכל שאר הסכום יזרם לכיסו של אלברט.

מלכה חגג איבדה את עשתונותיה לא רק בגלל עצם ההחלטה, המקפחת את זכור יותיה. מאחרי החלטה זו עומד סיפור ארוך של סבל וייסורים, אשר פרשיות ממנו נגולו כבר בעבר בבתי-דין רבניים. הסיפור המתמשך בנושא הביא לעינויי-דין, שהתמשך לאורך שנים. החלטת בית-הדין הרבני העליון, היתה רק הקש ששבר את גב הגמל.

אבא זנח אותנו

מלכה ואלברט חגג נישאו לפני 21 שנים. הם הכירו זה את זה בעת שאל-ברט עבד בלישכת-העבודה לנוער בנהריה. במשך השנים נולדו לבני הזוג שלושה ילדים: שלמה, בן 20, נשוי ומשרת ב-שירות-חובה. רחל, בת 19, נשואה ואם לילד. ושרון, בן 12.

על הטרגדיה שמפקדה את מיש-פחתו, סיפר שלמה חגג:

אבי הוא יליד תוניס ובעל מגנטיות פרימיטיבית. אמי היא ילידת תורכיה ובער לת אופי משוחרר, ישראלי טיפוסי. ההבדל ביניהם יצר חיכוכים תיכף מההתייחסות. אבי התנהג בשתלטנות, ורצה שאמי תהיה השיפחה שלו. כשאמי היתה מסרבת לו, הוא היה משתולל והורס כל דבר בבית. אמא פתחה בית-מלאכה לייצור פיסול-נים. לאמי היה ניסיון בעבודה הזאת והיא ניהלה את העסק. בשלב מסוים אבי ניסה להשתלט על המפעל. הסיכוכים והמריבות לא פסקו כל הזמן, עד שאמי החליטה

דמותה הצנומה של מלכה חגג משכה את תשומת-לב בית-המישפט, כאשר היא הגיעה לשם בלוויית פרקליטה. עורך-הדין צבי לידסקי ואנשי מישרת. התנהגותה השקטה, והמראה הפשוט והתמים שלה, עמדו בניגוד גמור למעשים החמורים שיוחסו לה.

סיפורה מלכה לכתב "העולם הזה"

אני שלמה עם מה שעשיתי. אלברט עיינה אותי במשך שנים. מגיע לו למות. אני לא מתחרטת. אם רק אוכל, אהרוג אותו. ביום שישי בבוקר התברר לי שהפיסודי במישפט נגד אלברט. בית-הדין הרבני החליט לטובתו. החלטתי שאם זה הצדק בעולם שלנו, אני לא רוצה לחיות בו יותר. יותר טוב למות. אבל אני לא מוכנה למות לבד, ולהשאיר הכל לאל-ברט. הוא צריך למות יחד איתי. סבלתי בגללו כל השנים. אני לא אתן לו מנוח. הוא הביא אותי למצב הזה. לא ידעתי שבאקדה אין כדורים. באמת רציתי להרוג אותו. בתוך הבית ברמת-גן ניסיתי לירות. לחצתי על כל הכפתורים, והאקדה לא ירה. אם הוא היה עולה לדי-רה, הייתי מאיימת עליו באקדה ומכריחה אותו לקפוץ מהמירפסת למטה.

המטרה שלי היתה להתאבד אחרי שאהרוג את אלברט. אין לי יותר כוח לחיות אחרי כל הצרות שהוא עשה לי. בשביל מה לחיות אם בית-הדין מחסה ונותן לו גיבוי להתעללות כזו? הכל בגלל הרב גורן. הוא עשה עם אלברט יד אחת נגדי. מה נשאר לי לעשות אם לא למות? הייתי הורגת את עצמי אחרי אלברט. אבל לבד אני לא מוכנה למות. את התענוג הזה אני לא אתן לו.

עד כאן סיפורה של מלכה. בראש בית-הדין הרבני העליון, שפסק דינו הביא להתפרצותה של מלכה, ישב הרב הראשי לישראל, שלמה גורן. יחד עימו ישבו בדין הרבנים יוסף קאפה ומר-

1. ונראה בעינינו של אף שלא צדק המערער בכל הגונע לכוונת פסק הדין הקודם של ביה"ד האזורי הרי בעיקרו של דין צדק הבעל בענינו, כיוון שהאשה זנחה את דירת הנוג למעלה מסטונה שנים ועברה לגור אצל נכר וק והדירה משפחה למגורי הבעל ומקום עבודתו, לפיכך מקבלים את הערעור, ומכילי סעיף א' מפסק"ד נשוא הערעור. ומחליטים שהדירה תוערך כתפוסה על ידי הבעל, והאשה תקבל רק שיווי מחציתה כתפוסה.

2. דוחים את בקשת הבעל להצמיד למדד את הסכומים שהאשה חייבת להחזיר להל מטרחה של האשה להחזיר לבעל את הרכוש והתפסים בהתאם לפסק"ד האזורי מיום י"ח איר ה'של"ח.

3. על הצדדים להתגרש מיד ולא להשתוח בצוץ הג"פ עד לסיים ההליכים בענין הרכוש.

4. ממנים ב"כ שני הצדדים לבצוע סעיף ב' מהחלטה זו בהקדם.

5. אין צו להוצאות.

ניתן ביום ט"ו בכסל"ח ש"פ.

שלמה גורן - נשיא
יוסף קאפה
מררכי אליהו

הסיבה להתקף

קבעו הרבנים כי דירתם המשותפת של מלכה ואלברט חגג, תוערך כתפוסה על-ידי הבעל, והאשה תקבל רק שווי מחציתה כתפוסה. כלומר, רק כשישית בערך הדירה.